

Sygn. akt VU 104/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Iwona Jasińska

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT.

z dnia 5 grudnia 2014r. sygn. (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu A. S. prawo do emerytury od dnia (...) roku;**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz ubezpieczonego A. S. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VU 104/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 grudnia 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił A. S. prawa do emerytury, z uwagi na brak wymaganego stażu pracy w warunkach szczególnych. Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy **nie zaliczył okresu zatrudnienia od 24 czerwca 1968 roku do 31 maja 1974 roku w (...) S.A.** w P. na stanowisku ślusarz-pracownik zatrudniony w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych w wydziałach spawalniczych.

W dniu 12 stycznia 2015 roku A. S., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie powielając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca, M. S., urodzony (...), złożył

w dniu 1 grudnia 2014 roku wniosek o przyznanie emerytury. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 akt emerytalnych).

M. S. na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem ubezpieczenia w łącznym rozmiarze 33 lata, 3 miesiące i 20 dni (dowód: decyzja z dnia 5 grudnia 2014 r. k. 14 akt emerytalnych).

Do okresu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy **nie zaliczył wnioskodawcy żadnego okresu zatrudnienia** (okoliczność bezsporna)

Wnioskodawca od dnia 1 września 1965 roku jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) S.A. w P. (następca prawny Fabryki (...) w P..).

(dowód: zaświadczenie z dnia 19 listopada 2014 roku k. 9 akt emerytalnych)

(...) S.A. wP. (następca prawny Fabryki (...) SA w P.) **wystawiła wnioskodawcy w świadectwo wykonywania stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac w szczególnych warunkach**, potwierdzające że w okresie **od dnia 24 czerwca 1968 roku do 31 maja 1974 roku oraz od 1 lipca 2008 roku do 31 grudnia 2008 roku pracował jako ślusarz w sąsiedztwie stanowisk spawalniczych i wykonywał prace zaliczone do wykazu A dział XIV poz. 12 pkt 18**, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983r. w sprawie określenia stanowisk w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

(dowód: świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k. 10 akt emerytalnych)

A. S. w Fabryce (...) w P. od 1 września 1965 roku był zatrudniony jako uczeń (...) przy (...).

Po zakończeniu nauki od dnia 24 czerwca 1968 roku został zatrudniony na stanowisku ślusarza na wydziale Montażu (...)(dowód: umowa o pracę z młodocianym k. 1, umowa o wstępny staż pracy k. 2 – akt osobowych część B).

Z dniem 1 czerwca 1974 roku A. S. zostały powierzone obowiązki mistrza na Wydziale Montażu(...) Na tym stanowisku pracował do 28 lutego 1977 roku.

(dowód: angaż k. 12, karta obiegu zmiany k. 14, zakres obowiązków dla mistrza k. 10, angaż z dnia 29 czerwca 1974 roku k. 15 – akt osobowych część B)

Z dniem 1 marca 1977 roku nastąpiła zmiana nazwy wydziału i wnioskodawca został przeniesiony do pracy na Wydział (...) zamiast dotychczasowego (...) (dowód: pismo o przeniesieniu k. 19, angaż k. 20 , zakres obowiązków k. 28, opinia k. 29 – akt osobowych część B). Wydział (...) był to wydział montażu urządzeń górniczych o dużych gabarytach. Na wydziale tym montowano górnicze urządzenia szybowe i wyciągowe tj. klatki, skipy, przenośniki, kolejki podwieszane spalinowe.

Wnioskodawca zatrudniony, jako mistrz na wydziale (...) który następnie zmienił nazwę na (...) sprawował nadzór nad pracą brygad, które budowały konstrukcje wyciągowe. Pracował bezpośrednio na hali, wśród pracowników. Rozdzielał prace pomiędzy pracowników i sprawdzał, czy praca jest wykonywana prawidłowo. Musiał być obecny podczas pracy podległych mu pracowników. Do stałych obowiązków zatrudnionych tam pracowników (w tym na stanowiskach ślusarzy) należało dopasowywanie stalowych elementów konstrukcyjnych przez ich wycinanie (upalanie) palnikiem acetylenotlenowym, szlifowanie przyciętych stalowych elementów konstrukcyjnych przy pomocy szlifierki zasilanej sprężonym powietrzem, zgrzewanie punktowe składanych elementów stalowych przy pomocy spawarki łukowej elektrycznej tzw. spawanie wstępne. Wykonywali również rozwierty pod nity przy pomocy wiertarki pneumatycznej nitowali urządzenia młotem pneumatycznym. Na hali tej pracowali też spawacze, którzy wykonywali typowe prace spawalnicze.

Wnioskodawca prowadził kontrolkę obecności, kontrolkę czasu pracy, odbiór zmiany. Większość tych prac biurowych wykonywał po pracy danej zmiany lub przed rozpoczęciem zmiany (dowód: zeznania świadka W. C. protokół rozprawy z dnia 10 czerwca 2015 roku nagranie od minuty 14.15 do minuty 24.30 , zeznania świadka W. B. protokół rozprawy z dnia 10 czerwca 2015 roku nagranie od minuty 24.40 do minuty 40.01, zeznania świadka M. K. protokół rozprawy z dnia 10 czerwca 2015 roku nagranie od minuty 40.35 do minuty 49.40 , zeznania świadka D. W. protokół rozprawy z dnia 10 czerwca 2015 roku nagranie od minuty 49.44 do godziny 1.03.11, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 10 czerwca 2015 roku nagranie od godziny 1.05.15. do godziny 1.14.40).

Z dniem 1 września 1978 roku wnioskodawcy zostały powierzone obowiązki starszego mistrza na Wydziale Obudów (...)(dowód; angaż z 29 września 1978 r. k. 32, pismo o przeniesieniu k. 31, karta obiegowa zmiany k. 30, zakres obowiązków k. 33, angaże dotyczące stawki zaszeregowania k. 34-39 – akt osobowych część B).

Od 1 stycznia 1981 roku wnioskodawcy zostały powierzone obowiązki mistrza na Wydziale Obudów (...) (dowód: angaż k. 41, pismo o przeszerogowanie k. 40, angaże k. 42-46, 48-60 – akt osobowych część B).

W okresie od 25 kwietnia 1988 roku do 5 sierpnia 1988 roku wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym w związku z pracą na budowie eksportowej w ZSRR.

(dowód: pismo o pracy eksportowej k. 61 i k. 63 – akt osobowych część B)

Po budowie eksportowej wnioskodawca od 6 sierpnia 1988 roku powrócił do pracy na stanowisku mistrza na Wydziale Obudów (...)

(dowód: angaż k. 65, angaże k. 66-70 – akt osobowych część B)

Od 1 lipca 1993 roku wnioskodawcy zostały powierzone obowiązki starszego mistrza na Wydziale Obudów (...)(dowód: angaż z dnia 1 lipca 1993 roku k. 85, wniosek o zmianę stanowiska pracy k. 84 – akt osobowych część B).

Wydział (...) był wydziałem obudów zmechanizowanych. Na tym wydziale były składane obudowy kopalniane (górnice). Obudowy były wykonywane z grubych blach o dużych gabarytach. Pracownicy zatrudnieni w tym wydziale składali obudowy kopalniane. Ich praca polegała na dopasowywaniu stalowych elementów konstrukcyjnych przez ich wycinanie palnikiem acetylenotlenowym, szlifowanie przyciętych stalowych elementów konstrukcyjnych przy pomocy szlifierki pneumatycznej, szepianie punktowe składanych elementów stalowych przy pomocy spawarki elektrycznej tzw. spawanie wstępne oraz czyszczenie spoin spawalniczych przy pomocy młota pneumatycznego, a także przede wszystkim na wykonywaniu prac typowo spawalniczych.

Wnioskodawca zatrudniony jako mistrz na wydziale (...) sprawował nadzór nad pracą 4-6 brygad ślusarzy oraz kilkudziesięciu spawaczy, którzy budowali obudowy kopalniane (górnice). Pracował bezpośrednio na hali, wśród pracowników. Rozdzielał prace pomiędzy pracowników i sprawdzał czy praca jest wykonywana prawidłowo. Musiał być obecny podczas pracy podległych mu pracowników.

Natomiast jako starszy mistrz czuwał nad realizacją całych zadań planowych na wydziale (...)Wówczas to nadzorował wszystkie brygady pracujące na tym wydziale. Na wydziale(...)pracował tylko jeden starszy mistrz. Nadal pracował na hali bezpośrednio przy produkcji.

Sprawy biurowe związane m.in. ze wskazaniem pracowników do premii zajmowały wnioskodawcy około 15 minut. W większości wypadków wnioskodawca prace biurowe wykonywał przed zmianą, zanim pracownicy rozpoczęli pracę, aby mógł być bezpośrednio przy nich na hali przy pracy (dowód: zeznania świadka W. C. protokół rozprawy z dnia 10 czerwca 2015 roku nagranie od minuty 14.15 do minuty 24.30 , zeznania świadka W. B. protokół rozprawy z dnia 10 czerwca 2015 roku nagranie od minuty 24.40 do minuty 40.01, zeznania świadka M. K. protokół rozprawy z dnia 10 czerwca 2015 roku nagranie od minuty 40.35 do minuty 49.40 , zeznania świadka D. W. protokół rozprawy z dnia 10

czerwca 2015 roku nagranie od minuty 49.44 do godziny 1.03.11, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 10 czerwca 2015 roku nagranie od godziny 1.05.15. do godziny 1.14.40)

Z dniem 1 kwietnia 1995 roku wnioskodawcy zostały powierzone obowiązki Kierownika Planowania na Wydziale (...) (...) (dowód: karta obiegowa zmiany k. 89 , wniosek o przeniesie k. 88, angaż z dnia 1 kwietnia 1995 roku k. 90, zakres obowiązków k. 91, angaż k. 92-95 – akt osobowych część B).

Jako kierownik planowania wnioskodawca pracował w biurze. Nie pracował bezpośrednio na hali produkcyjnej przy pracownikach (dowód: zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 10 czerwca 2015 roku nagranie od godziny 1.05.15. do godziny 1.14.40 wraz z oświadczeniem wnioskodawcy nagranie od minuty 3.15 do minuty 10.00).

Z dniem 1 kwietnia 1998 roku wnioskodawcy został zatrudniony na stanowisku p.o. starszego mistrza by od 1 listopada 1999 roku zostały mu powierzone obowiązki starszego mistrza również na wydziale (...)34 (dowód: zakres obowiązków k. 98, wniosek o przeszerogowanie k. 99, angaż z dnia 31 marca 1998 r. k. 101, angaż z dnia 28 października 1999 roku k., 105, zakres obowiązków k. 106 – akt osobowych część B).

Od dnia 1 lipca 2008 roku wnioskodawca pracuje jako ślusarz brygadzysta na wydziale Spawalniczo Montażowym (...) (dowód: karta obiegowa zmiany k. 136 – akt osobowych część B).

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył co następuje:

odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013, poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Spełnienie pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości – wnioskodawca ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat, ukończył 60 lat i nie jest członkiem OFE.

Prawidłowe rozumienie pojęcia pracy w szczególnych warunkach nie jest możliwe bez wnikliwej analizy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Z zestawienia § 1 i 2 tegoż rozporządzenia wynika, że pracą w szczególnych warunkach jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tego aktu. Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku pracy nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem pracy, ale stale, tj. ciągle wykonuje prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 listopada 2000 roku, II UKN 39/00, OSNAP 2002/11/272).

Odnosnie oceny dowodów zgromadzonych w postępowaniu zważyć należy, iż okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Należy jednak wskazać, że z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach szczególnych miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Brak zatem takiego świadectwa lub jego zakwestionowanie przez organ rentowy, nie wyklucza dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego.

Dokonując ustaleń w zakresie rodzaju prac wykonywanych przez A. S. w okresie od czerwca 1974 roku do 31 grudnia 1998 roku, Sąd oparł się na zeznaniach świadków: W. C., W. B., M. K. i D. W. oraz na zeznaniach wnioskodawcy, a także dokumentach zawartych w jego aktach osobowych. Świadkowie w spornym okresie pracowali razem z wnioskodawcą na tych samych wydziałach, a zatem dysponują bezpośrednią i co za tym idzie szczegółową wiedzą co do codziennych obowiązków pracowniczych skarżącego.

Świadkowie potwierdzili, że wnioskodawca o **d dnia 1 czerwca 1974 roku do 31 sierpnia 1978 roku** pracował na wydziale (...) który następnie zmienił nazwę na (...) na stanowisku mistrza. Wówczas to sprawował bezpośredni nadzór na pracownikami, którzy montowali urządzenia górnicze o dużych gabarytach. Praca tych pracowników polegała na cięciu blach oraz kątowników palnikiem wodorotlenowym, a następnie wstępnym zespawaniu (szczępieniu) ze sobą wcześniej wyciętych elementów, celem złożenia urządzenia. Ponadto wykonywali również rozwierty pod nity przy pomocy wiertarki pneumatycznej oraz nitowali urządzenia młotem pneumatycznym. Dodatkowo również pracownicy przy pomocy palnika acetylenowo-tlenowego prostowali odkształcone podczas spawania metalowe elementy urządzenia, aby każdy z nich do siebie pasował. Gotowe wyroby były szlifowane przy pomocy szlifierki pneumatycznej. Ponadto na tym wydziale pracowali spawacze.

Ponadto świadkowie potwierdzili, że wnioskodawca pracując na Wydziale Obudów Kopalnianych (...) pracował na wydziale, gdzie pracownicy zajmowali się składaniem obudów górniczych o dużych gabarytach. Zatrudnieni tam pracownicy wykonywali prace polegające na: dopasowywaniu stalowych elementów konstrukcyjnych przez ich wycinanie (upalanie) palnikiem acetylenotlenowym, szlifowaniu przyciętych stalowych elementów konstrukcyjnych przy pomocy szlifierki pneumatycznej, szczępieniu punktowym składanych elementów stalowych przy pomocy spawarki elektrycznej tzw. spawanie wstępne; spawaniu elektrycznym „na gotowo” i czyszczeniu spoin spawalniczych przy użyciu młota pneumatycznego.

Wnioskodawca jako mistrz na Wydziale (...)pracował w okresie **od 1 stycznia 1981 roku do 24 kwietnia 1988 roku** (od 25 kwietnia 1988 roku do 5 sierpnia 1988 roku przebywał na budowie eksportowej w ZSRR) **od 6 sierpnia 1988 roku do 30 czerwca 1993 roku**. Wówczas to sprawował nadzór nad pracą 4-6 brygad ślusarzy oraz kilkudziesięciu spawaczy, którzy budowali obudowy kopalniane (górnictwo). Pracował bezpośrednio na hali, wśród tych pracowników. Rozdzielał prace pomiędzy pracowników i sprawdzał czy praca jest wykonywana prawidłowo. Musiał być obecny podczas pracy podległych mu pracowników.

Natomiast, jako starszy mistrz wnioskodawca pracował na wydziale (...) w okresie **od 1 września 1978 roku do 31 grudnia 1980 roku i od 1 lipca 1993 roku do 31 marca 1995 roku**. Wówczas to czuwał nad realizacją całych zadań planowych na tym wydziale, nadzorował wszystkie brygady pracujące na tym wydziale i nadal pracował na hali bezpośrednio przy produkcji.

Tym samym, materiał dowodowy zgromadzony w toku sprawy pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż praca jaką wykonywał wnioskodawca w okresach **od 1 czerwca 1974 roku do 31 sierpnia 1978 roku, od 1 stycznia 1981 roku do 24 kwietnia 1988 roku, od 6 sierpnia 1988 roku do 30 czerwca 1993 roku, od 1 września 1978 roku do 31 grudnia 1980 roku i od 1 lipca 1993 roku do 31 marca 1995 roku** w pełni odpowiadała definicji zawartej w wykazie A dział XIV pkt 24 w/w rozporządzenia (prace różne, kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie).

Wnioskodawca prace związane z nadzorem wykonywał bowiem stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio na halach produkcyjnych, gdzie jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie a mianowicie w:

- dziale XIV (prace różne) poz. 12 – prace polegające na wycinaniu (tzw. upalenie – dopalanie) gazowym i spawaniu elektrycznym (szczępienie punktowe składanych elementów stalowych – spawanie wstępne);
- dział XIV (prace różne) poz. 18 – prace polegające na obsłudze urządzeń i narzędzi wibracyjnych lub udarowych (praca przy obsłudze młota pneumatycznego oraz szlifierki pneumatycznej).

W tym miejscu wskazać bowiem należy, że praca świadka W. B. w okresie od 2 listopada 1973 roku do 31 grudnia 1998 roku na Wydziale (...) została mu zaliczona do pracy w warunkach szczególnych i w konsekwencji Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem z dnia 13 marca 2013 roku, przyznał mu prawo do wcześniejszej emerytury (dowód: wyrok Sądu Okręgowego k. 69 wraz z uzasadnieniem k. 73-81 akt VU 1158/12)

Biorąc pod uwagę złożone w sprawie zeznania świadków i wnioskodawcy, dotyczące codziennych warunków pracy i sposobu organizacji pracy w hali zakładu oraz w oparciu o zgromadzone dokumenty pracownicze, nie ulega wątpliwości, że praca wnioskodawcy, była pracą o znacznej szkodliwości dla jego zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości. Świadczy o tym nie tylko zakres jego obowiązków, charakter pracy, ale także warunki, w jakich praca była świadczona (duże zapylenie, zadymienie i hałas na stanowisku pracy).

Jednocześnie wskazać należy, iż w ocenie Sądu pracę tą wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie zmienia tego okoliczność, że czynności typowo biurowe zajmowały mu około 15 minut każdego dnia. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 4 października 2007 r. w sprawie sygn. akt I UK 111/07 (opubl. w LEX nr 375689), objęcie nadzorem lub kontrolą o których mowa w pkt 24 działu XIV wykazu A rozporządzenia z 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) także innych niż wymienione w wykazie A prac nie wyłącza zakwalifikowania samego nadzoru lub kontroli jako pracy w szczególnych warunkach, jeżeli te inne (podlegające dozorowi lub kontroli) prace nie są na danym oddziale lub wydziale podstawowe. Podobny pogląd został wyrażony w wyroku z dnia 8 stycznia 2009 roku wydanym w sprawie sygn. akt I UK 201/08 (opubl. w LEX nr 738338), w którym Sąd Najwyższy wskazał, iż osoba wykonująca dozór inżyniersko-techniczny nie musi stale przebywać

na stanowiskach, gdzie jest wykonywana praca, w zakresie jej obowiązków musi być przewidziane sporządzanie dokumentacji, planów organizacyjnych i innych czynności.

Materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że A. S. pracował na wydziałach, gdzie wykonywane były prace wskazane **w wykazie A dział XIV poz. 12 i 18** załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r., jak też w wykazie zawartym w zarządzeniu nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach (Dz. Urz. Nr 8, poz. 12). W wykazie resortowym pod poz. 12 działu XIV wymieniono prace przy spawaniu oraz wycinaniu elektrycznym i gazowym, a pod poz. 18: obsługa urządzeń i narzędzi wibracyjnych lub udarowych - prace szlifierza szlifierkami pneumatycznymi oraz prace ślusarza przy obsłudze młotów i wiertarek udarowych.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych, **Sąd nie zaliczył wnioskodawcy** okresu jego zatrudnienia od 24 czerwca 1968 roku do 30 maja 1974 roku na stanowisku ślusarza, bowiem wnioskodawca poza własnymi zeznaniami nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność charakteru wykonywane przez niego pracy. Zgłoszeni świadkowie, nie pracowali bowiem w tym okresie razem z wnioskodawcą, nie posiadają tym samym wiedzy na temat jego codziennej pracy w tym okresie.

Sąd z tych samych względów nie zaliczył również wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu pracy na budowie eksportowej od 25 kwietnia 1988 roku do 5 sierpnia 1988 roku

Ponadto, w cenie Sądu, nie była pracą w warunkach szczególnych praca wnioskodawcy wykonywana w okresie od 1 kwietnia 1995 roku do 31 marca 1998 roku na stanowisku Kierownika Planowania. Jak przyznał bowiem sam wnioskodawca, w tym okresie nie pracował bezpośrednio na hali produkcyjnej, ale swoje czynności wykonywał w biurze.

W konsekwencji należało uznać, że wnioskodawca udowodnił wymagany ustawą co najmniej 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych. Biorąc pod uwagę, iż wnioskodawca spełnił jednocześnie pozostałe wymagane przepisami rozporządzenia warunki, to jest osiągnął wiek emerytalny (60 lat) oraz wymagany okres zatrudnienia (25 lat), należy uznać, że wydana przez organ rentowy decyzja jest błędna, a żądanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie. Sąd przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia emerytalnego poczynając od dnia (...)roku tj. od dnia złożenia wniosku o emeryturę.

Z tych względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania, Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 490).